

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **T. S.**, zastoupeného JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem Na Poříčí 12, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutím žalovaného z 6. 2. 2015, čj. 6774/15/5200-10422-705050, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2019, čj. 6 Af 23/2015-91, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Finanční úřad pro hlavní město Prahu rozhodl 19. 4. 2013 o doměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2010 a uložil žalobci penále. Žalovaný rozhodnutí orgánu prvního stupně potvrdil a podané odvolání zamítl. Předmětem sporu bylo, zda je příjem žalobce z prodeje konkrétní nemovitosti osvobozen od daně dle § 4 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Městského soudu v Praze. Soud ji zamítl a uvedl, že předmětem převodu nebyl rodinný dům, ale objekt určený pro sportovní účely. Podmínka pro osvobození od daně dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů tedy nebyla splněna. Doba mezi nabytím a prodejem nemovitosti žalobcem nepřesáhla pět let, a proto nebyla splněna ani podmínka pro osvobození od daně dle § 4 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů.

II.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž mj. požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] V žádosti uvedl, že je proti němu vedena daňová exekuce, přestože dluží již pouze úrok z prodlení a jistinu pohledávky uhradil. Vzhledem k této skutečnosti žádá o přiznání odkladného účinku.

III.

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhu uvedl, že žalobce neprokázal splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovaný proto nesouhlasí s tím, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

IV.

[6] Podle § 107 odst. 1 s.ř.s. nemá obecně kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s.ř.s. se přitom užití přiměřeně. Kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny.

[8] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku vůči pravomocnému rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Přiznáním odkladného účinku se prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno; tímto zákonným postupem ovšem není přiznání odkladného účinku, ale až případný meritorní výrok o kasační stížnosti. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, musel by zákonodárce zcela změnit koncepci správního soudnictví. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce popsal slovy o „*nepoměrně větší újme*“.

[9] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být odkladný účinek přiznán, musí navrhovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 27/2012-32 nebo čj. 8 As 60/2019-18). Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele; ten tedy musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to dovozuje.

[10] V projednávané věci bylo tedy na stěžovateli, aby uvedl, proč se domnívá, že mu hrozící újma bude nepoměrně větší než újma, která může vzniknout jiným subjektům. Jelikož stěžovatel žádné takové důvody výslovně ve vztahu k přiznání odkladného účinku

neuvedl, neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní, které je na něj zde kladeno. Stěžovatel v kasační stížnosti neuvedl, jaká újma mu v důsledku výkonu rozhodnutí může vzniknout a jaký dopad do jeho podnikatelské činnosti může mít.

V.

[11] Nejvyšší správní soud uzavírá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.

[12] Rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku však v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve výši 1000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, srov. usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[14] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080312219. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. května 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: